

ресурсів для досягнення спільних інвестиційних цілей. При цьому забезпечуються інтереси трьох сторін: інвесторів, держави і споживачів житлово-комунальних послуг.

Очевидно, що прихід приватних інвесторів не призведе до зниження тарифів для споживачів ЖКП, але можна розраховувати на якісні послуги: якісна вода, зменшення аварій, перебоїв у постачанні послуг, чисті під'їзди, благоустрій подвір'їв тощо.

1. Наталія Королевська: *Альтернатива підвищення тарифів ЖКГ – є.* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.k-z.com.ua/14900> 2. Будюк Ю.Г. *Стратегія реалізації державної політики по залученню іноземних інвестицій в економіку України.* – К.: Фенікс, 2009. – 112 с. 3. Закон України “Про інвестиційну діяльність”: за станом на 12.03.2011 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1560-12> 4. Данилов А. Д. *Финансовый механизм социально-экономического развития государства в условиях экономической нестабильности: монография.* – К.: ООО “ДКС центр”, 2010. – 300 с. 5. Кузьмичев Б. *Что бизнес делает в ЖКХ // Финанс.* – 2004. – №40 (81). – 25-31 октября. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.finansmag.ru/9467> 6. Розпорядження Кабінету Міністрів України “Про схвалення Концепції розвитку державно-приватного партнерства у житлово-комунальному господарстві”: за станом на 16.09.2009 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1184-2009-%F0>

П.І. Віблій, Р.В. Брень

Національний університет “Львівська політехніка”

ІНВЕСТИЦІЇ В ПРОМИСЛОВО-ФІНАНСОВІ ГРУПИ – МЕХАНІЗМ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАБІЛЬНОСТІ ФІНАНСОВОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

© Віблій П.І., Брень Р.В., 2011

Фінансово-економічна криза 2008-2009 років в Україні призвела до ряду негативних наслідків: зменшення ВВП, гальмування промислового виробництва, збільшення тіньового сектору, відтік прямих іноземних інвестицій, занепад фінансового сектора тощо, що в свою чергу призвело до розбалансування економіки в цілому. Інвестиції завжди забезпечували стабільність економіки, вони вказували на те, що держава розвивається, її фінансовий стан є привабливий для вкладання коштів та може забезпечити отримання прибутків у майбутньому. Більшість інвестицій надходило у фінансовий сектор, оскільки він був достатньо привабливим завдяки значним темпам динаміки банківської діяльності. Та на даний момент можна спостерігати негативні зміни у цьому напрямку, тому держава повинна підтримати розвиток тих сфер діяльності, які були б інвестиційно привабливими, та дозволили мінімізувати ризик здійснення вкладень. Світовий досвід показує також, що подолання інвестиційної кризи можливе лише за умови концентрації капіталу – шляхом як злиття банків, так і створення об'єднань банків і промислових підприємств. ПФГ є найбільш вдалою організаційною формою управління внутрішніми інвестиціями.

Промислово-фінансові групи (ПФГ) – це диверсифіковані багатофункціональні структури, створені на основі об'єднання капіталів промислових підприємств, кредитно-фінансових установ та інших господарських суб'єктів з метою максимізації прибутку, підвищення ефективності виробничих і фінансових операцій, посилення конкурентоздатності на внутрішньому і зовнішньому ринках, зростання економічного потенціалу як усієї групи в цілому, так і кожного з її учасників. У сучасних умовах розвиток таких груп стає одним із основних напрямів розвитку світової економіки. Для прикладу наведемо найбільші неофіційні промислово-фінансові групи (НПФГ) в економіці України (табл. 1).

Найбільші неофіційні промислово-фінансові групи в економіці України

Назва НПФГ	Галузева спеціалізація	Промислові підприємства-основні учасники групи	Банки-учасники
НПФГ “Інтерпайп” (з 2008р. East One)	Трубна галузь, електроенергетика, кольорова металургія, машинобудування, авіатранспорт, ЗМІ	Нижньодніпровський трубопрокатний завод, Новомосковський трубний завод, Дніпросталь, Аеросвіт, телекомпанії ICTV, СТБ, Новий канал та ін.	АБ “Кредит-Дніпро”
НПФГ “Приват”	Банківська справа, гірничорудна промисловість, нафтова промисловість, металургія, хімічна промисловість, харчова промисловість	Орджонікідзевський ГЗК, Марганцевий ГЗК, Південний ГЗК, Запорізький завод феросплавів, Стаханівський завод феросплавів, Дніпроазот, Укрнафта, Запорізький жиркомбінат тощо.	ЗАТ “КБ “Приват-банк”, Акцент-банк, Москомприват-банк(РФ), Таоприват-банк (Грузія)
НПФГ “Фінанси і кредит”	Машинобудування, суднобудування, гірничорудна промисловість, металургія, хімічна пром.	Ужгородський турбогаз, ХК “АвтоКраз”, Полтавський ГОК, корпорація “Артеріум”,ін	Банк “Фінанси і кредит”
НПФГ “Укрсиб”	Банківська справа, хімічна промисловість, будівельна галузь, харчова пром.	Азот, Хімволокно, Куп’янський цукровий завод та ін.	Укрсиббанк
НПФГ “Систем Кепітл Менеджмент (СКМ)”	Металургія, машинобудування, енергетика, телекомунікації, вугільна промисловість, харчова промисловість, банківська та страхова справа, ЗМІ, банківська справа і страхування	“Азовсталь”, Єнакіївський металургійний завод, Харцизький трубний завод, Метален, ТРК “Україна”, Донбаська палєвно-енергетична компанія та ін.	Перший Український Міжнародний банк Донміськбанк

[1].

Об’єднання промислового і фінансового капіталів стає важливою умовою створення ефективно діючого механізму інвестування і міжгалузевого переливання капіталу, встановлення раціональних технологічних і коопераційних зв’язків, прискорення НТП. Через створення ПФГ розв’язуються проблеми забезпечення надійних поставок і збуту продукції послаблення хвилі неплатежів, налагодження взаєморозрахунків між їх учасниками – тобто проблеми, що є істотними для нашої економіки. Крім того, об’єднання до груп промислових, фінансових, торговельних, страхових та інших організацій створює умови для реалізації державних програм, підвищення конкурентоспроможності, звуження сфери впливу тіньової економіки, посилення керованості економіки в цілому. Для забезпечення інвестиційної привабливості проектів ПФГ варто було б запровадити:

- державне страхування таких проектів від некомерційних ризиків;
- надання податкових пільг на прибуток, який реінвестується в цих проектах;
- звільнення учасників ПФГ від податку на цінні папери, що випускатимуться під реалізацію їх проектів, якщо останні відповідають пріоритетам державної промислової політики;
- застосування прискореної амортизації основних фондів учасників ПФГ у разі направлення амортизаційних коштів на інвестиції.

Отже, держава повинна спрямовувати свої зусилля на створення відповідних умов, а також забезпечити відповідну законодавчу базу, для нормальної діяльності ПФГ. Також варто направити свої зусилля на створення ПФГ в галузях чорної та кольорової металургії, сільськогосподарського й хімічного машинобудування тощо. Ці галузі економіки створюють найбільшу частину ВВП, тому інвестиції в ПФГ такого типу можуть забезпечити покращення фінансової ситуації України. Інвестування в ПФГ в Україні сприятиме виявлення економічних пріоритетів, зміцненню господарських зв’язків, підвищенню міцності промисловості та розвитку фінансової сфери, підвищенню конкурентоспроможності українських підприємств і виходу їх на світовий ринок, розвитку підприємств стратегічної орієнтації шляхом їх реструктуризації, а отже й створить своєрідний механізм для забезпечення стабілізації фінансового розвитку України.

1. Лепак Р.І. Тенденції розвитку і перспективи промислово-фінансових груп в Україні. Науковий вісник НЛТУ України: Збірник науково-технічних праць.– Львів : НЛТУ України. – 2008. – Вип. 18.9. – 308 с. 2. Череп А.В. Інвестознавство. Навч. посібник, К.: Кондор, 2006, – 398 с. 3. www.ukrstat.gov.ua.